

چهار میثاق

کتاب خرد سرخپوستان تولتک

دون میگوئل روئیز

دل آرا قهرمان

نشر ذهن آویز

تهران، ۱۳۹۸

فهرست

پیشگفتار مترجم	یازده
در باره تولتک‌ها	۱
مقدمه : آینه دودی	۵
۱: اهلی شدن و رؤیای سیاره زمین	۱۱
۲: اولین میثاق - باکلام خود گناه نکنید	۳۱
۳: دومین میثاق - هیچ چیز را به خود نگیرید	۴۹
۴: سومین میثاق - تصورات باطل نکنید	۶۳
۵: چهارمین میثاق - همیشه بیشترین تلاشتان را بکنید	۷۳
۶: راه تولتک‌ها به سوی آزادی - شکستن میثاق‌های قدیمی	۸۷
در باره نویسندگان	۱۱۳

اهلی شدن و رویای سیاره زمین

هرآنچه اکنون در این لحظه می بینید و می شنوید، چیزی جز یک رویا نیست. شما در این لحظه دارید رویا می بینید. شما در بیداری دارید رویا می بینید.

رویا دیدن فعالیت مهم و عمده ذهن است، و ذهن بیست و چهار ساعت در شبانه روز رویا می بیند. ذهن رویا می بیند هنگامی که مغز بیدار است، و همچنین هنگامی که مغز در خواب است. تفاوت در این است که وقتی مغز بیدار است، چهارچوبی مادی

چهار میثاق

موجب می‌شود که ما اشیا را به طریق خطی ادراک کنیم. وقتی به خواب می‌رویم، دیگر چهارچوب نداریم، و رویا تمایل به تغییر مداوم دارد.

موجودات بشری تمام مدت رویا می‌بینند. قبل از تولد ما، انسان‌هایی که پیش از ما می‌زیستند رویایی بزرگ و برونی آفریدند که می‌توانیم آن را رویای جامعه یا رویای سیاره زمین بنامیم. رویای سیاره زمین، رویای مشترک میلیاردها رویای کوچک‌تر و شخصی است که با هم رویای یک خانواده، رویای یک جامعه، رویای یک شهر، رویای یک کشور و بالاخره رویایی را که همه بشریت را دربر می‌گیرد، می‌سازند. رویای سیاره دربرگیرنده تمام قوانین اجتماعی، باورها، مقررات، مذاهب و فرهنگ‌های مختلف است که شامل چگونگی اداره حکومت‌ها، مدارس، وقایع اجتماعی و تعطیلات هم می‌شود.

ما با توانایی رویا دیدن به دنیا می‌آییم، و انسان‌هایی که پیش از ما زیسته‌اند به ما می‌آموزند که چگونه به شیوه جامعه رویا ببینیم. رویای برونی بشر تعداد بی‌شماری قاعده دارد، و هنگامی که فردی متولد می‌شود، ما توجه او را جلب می‌کنیم و این قواعد را وارد ذهنش می‌سازیم. رویای برونی از پدر و مادر، مدارس و مذهب استفاده می‌کند تا به ما بیاموزد که چگونه رویا ببینیم.

توجه قابلیت است که موجب می‌شود ما بر آنچه مایلیم دریافت کنیم متمرکز شویم و آن را تشخیص بدهیم. ما می‌توانیم همزمان

اهلی شدن و رویای سیاره زمین

میلیون‌ها چیز را دریافت کنیم، اما با استفاده از توجه می‌توانیم آنچه را می‌خواهیم در پیش‌زمینه ذهن نگه داریم. بزرگسالان اطراف ما توجه ما را جلب کردند و اطلاعاتی را از طریق تکرار به مغز ما دادند. از این طریق است که ما هرچه می‌دانیم آموخته‌ایم.

ما با استفاده از توجه‌مان یک واقعیت جامع، یک رویای جامع را فرا می‌گیریم. فرا می‌گیریم که چگونه در جامعه رفتار کنیم: چه چیز را باور کنیم و چه چیز را باور نکنیم؛ چه چیز پذیرفتنی است و چه چیز نیست؛ چه چیز خوب است و چه چیز بد؛ چه چیز زیباست و چه چیز زشت؛ چه چیز درست است و چه چیز غلط. همه چیز از پیش تعیین شده است - همه این دانش، همه این قوانین و مفاهیم درباره چگونگی رفتار در جهان.

شما وقتی به مدرسه می‌رفتید، روی نیمکت کوچکی می‌نشستید و توجه خود را به آنچه آموزگارتان به شما می‌آموخت معطوف می‌کردید. وقتی به کلیسا می‌رفتید، توجه خود را بر آنچه کشیش می‌گفت متمرکز می‌کردید. همین شیوه با پدر و مادر، خواهران و برادران هم کاربرد داشته است. همه آنها می‌کوشیدند تا توجه شما را جلب کنند. ما همچنین می‌آموزیم چگونه توجه دیگران را به خود جلب کنیم، تا جایی که نیاز به جلب توجه ممکن است به رقابت بینجامد. بچه‌ها برای جلب توجه پدر و مادرشان با هم رقابت می‌کنند، و همچنین است در ارتباط با معلم‌ها و دوستانشان: «به من نگاه کن! نگاه کن ببین دارم چه کار می‌کنم! آهای،